

Τρίτη 8 Μαΐου 2007 17:00-20:30

- 17.00 - 17.30 Χαιρετισμός από τον Πρύτανη Καθηγητή **Στάμο Παπαστάμου** Σύντομη παρουσίαση της εκδήλωσης από τη **Μαρία Παραδείση** (Λέκτορας Τ.μ. ΕΜΕΠ)
- 17.30 - 18.00 **Δασκάλες** της Κλεώνης Φλέσσα (1991)
- 18.00 - 18.30 **Οι γυναίκες σήμερα** της Πόπης Αλκουλή (1977)
- 18.30 - 19.00 **Διάλειμμα – καφέ**
- 19.00 - 19.30 **10 χρόνια μετά** της Πόπης Αλκουλή (1995)
- 19.30 - 20.00 **Γυναίκα και τιμή** της Αλίντα Δημητρίου (1989)
- 20.00 - 20.15 **Το κουτί** της Εύας Στεφανή (2004)
- 20.30 Δεξίωση

Τετάρτη 9 Μαΐου 2007 16:00-20:30

- 16.00 - 16.30 **Μαρία Πολυδούρη** της Γκαίης Αγγελή (1991)
- 16.30 - 17.00 **Ναταλία Μελά** της Μαίρης Παπαλιού (1985)
- 17.00 - 17.30 **Ηρώ η Ηλιογέννητη** της Λένας Βουδούρη (1982)
- 17.30 - 18.00 **Διάλειμμα – καφέ**
- 18.00 - 18.30 **Καλή τύχη Μαρία** της Άννας Κεσίσογλου (1982)
- 18.30 - 19.00 **Λαμπρινή** της Δέσποινας Καρβέλα (1982)
- 19.00 - 19.30 **Εποχή Κυνηγιού** της Βασιλικής Ηλιοπούλου (1983)
- 19.30 - 20.30 **Στρογγυλό τραπέζι με θέμα: «Η εικόνα των γυναικών σήμερα: αναπαραγωγή ή ανατροπή στερεοτύπων;»**
Με πεντάλεπτες εισηγήσεις από τις συμμετέχουσες, παρέμβαση από την ομάδα του Φ.Κ.Α. Μαράλντα (νεανική ομάδα κατά του σεξισμού) και συμμετοχή του κοινού
- 20.30 Δεξίωση

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
Εργαστήριο Σπουδών Φύλου και Ισότητας
Λ. Συγγρού 134, 17671 Καλλιθέα Αθήνα, 1ος όροφος
τηλ.: 210 9210177, 210 9210178 fax: 210 9210178
ώρες λειτουργίας: Δευτέρα-Παρασκευή: 10:00- 17:00

ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡΙΣΤΡΙΕΣ

ΤΡΙΤΗ 8 ΜΑΪΟΥ 2007, 17.00 - 20.30
ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΜΑΪΟΥ 2007, 16.00 - 20.30

Κινηματογράφος **ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ PRINCE**
Λ. Συγγρού 106

Νέα Ημερομηνία
Νέος Χώρος

Το πρόγραμμα...

Στόχος μας είναι η ανάπτυξη των σπουδών φύλου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο με την ανάδειξη της έμφυλης συγκρότησης της κοινωνίας και των θεσμών της στο πλαίσιο της εμπειρικής έρευνας και κριτικής θεώρησης των κοινωνικών και πολιτικών επιστημών. Προσπαθούμε να καλλιεργήσουμε το επιστημονικό ενδιαφέρον της πανεπιστημιακής κοινότητας για τις όψεις της κοινωνικής κατασκευής των έμφυλων σχέσεων κυριαρχίας και να φέρουμε την ιδιότητα των φύλων στο κέντρο των δημόσιων πολιτικών στην Ελλάδα. Οι δράσεις του Προγράμματος Σπουδών Φύλου και Ισότητας περιλαμβάνουν την ένταξη νέων μαθημάτων σχετικών με το φύλο στα τμήματα, την οργάνωση διεθνούς συνεδρίου, ανοικτών διαλέξεων, σεμιναρίων και προβολών ταινιών, όπως επίσης και τη δημιουργία εξειδικευμένης βιβλιοθήκης, βιντεοθήκης και ιστοσελίδας (www.genderpanteion.gr). Λειτουργεί ακόμα, διατημηματικό Εργαστήριο Σπουδών Φύλου και Ισότητας, ως χώρος ανάπτυξης της έρευνας και ενημέρωσης σχετικά με μεταπτυχιακές σπουδές και επαγγελματικές διεξόδους στην Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με γνώμονα την προαγωγή της φεμινιστικής σκέψης και τη στήριξη των δράσεων του γυναικείου κινήματος συμβάλλουμε στην ψηφιοποίηση του περιοδικού *Ο Αγώνας της Γυναίκας* και τμήματος του *Γυναικείου Αρχείου Δελφίν* για να δημιουργήσουμε ερευνητικό και διδακτικό υλικό.

Εκ μέρους της επιστημονικής επιτροπής του προγράμματος
Μαρία Στρατηγάκη

Λίγα λόγια για την εκδήλωση...

Μετά το προηγούμενο αφιέρωμα στις Γερμανίδες δημιουργούς, το Πρόγραμμα Σπουδών Φύλου και Ισότητας του Παντείου Πανεπιστημίου παρουσιάζει ένα **διήμερο** αφιέρωμα στο σημαντικό και ελάχιστα γνωστό έργο των Ελληνίδων σκηνοθετριών από το χώρο του ντοκιμαντέρ. Η **πρώτη μέρα** παρουσιάζει το απώτερο και νεότερο παρελθόν της ιστορίας του γυναικείου κινήματος με διττό στόχο: την ενημέρωση των νεώτερων για τους αγώνες που χρειάστηκαν για την κατάκτηση των δικαιωμάτων που σήμερα θεωρούνται δεδομένα την υπενθύμιση στις παλαιότερες/παλιότερες κάποιων αγώνων στους οποίους συμμετείχε προφανώς και μεγάλο τμήμα του σημερινού ακροατηρίου. Η **πρώτη μέρα** κλείνει με μικρή αναφορά σε προβλήματα του κοντινού παρελθόντος που εξακολουθούν να αναζητούν τη λύση τους. Η **δεύτερη μέρα** παρουσιάζει στο πρώτο μέρος σημαντικές γυναίκες μορφές που διέπρεψαν στο δημόσιο χώρο ξεπερνώντας τα στεγανά που συνδέονται με το φύλο τους και στο δεύτερο αντίστοιχα επιτεύγματα στον ιδιωτικό. Η συζήτηση που θα κλείσει την εκδήλωση εστιάζουμε να προσφέρει υλικό για προβληματισμό και αγωνιστική συνέχεια. Ευχαριστούμε πολύ τις δημιουργούς που μας εμπιστεύθηκαν το έργο τους, τα στελέχη του εργαστηρίου Μάρω Κοράκη και Βούλα Τουρηή που σήκωσαν το βάρος προετοιμασίας της εκδήλωσης και εσάς που μας τιμήσατε με την παρουσία σας.

Μαρία Παραδείση

Αλίντα Δημητρίου

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 (ανέβαινε στην εξουσία ο Χίτλερ) και σπούδασε σκηνοθεσία. Παράλληλα με τη διοργάνωση κινηματογραφικών προβολών κατά την περίοδο 1970-1975, συμμετείχε σε σεμινάρια για την ταινία μικρού μήκους, έγραψε άρθρα και μεταφράσεις σε κινηματογραφικά περιοδικά καθώς και το βιβλίο Φιλμογραφία ταινιών μικρού μήκους (1939-1975). Σκηνοθέτησε πάνω από 50 ντοκιμαντέρ ενώ το 1992 εξέδωσε το Λεξικό Ταινιών μικρού μήκους (1939-1992).

Γυναίκα και τιμή (1989)

Το 1989 γύρισε για την ΕΡΤ 2 μια σειρά από έξι αυτοτελή επεισόδια, διάρκειας 30 λεπτών το καθένα, με γενικό τίτλο **ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ**. Το συγκεκριμένο κομμάτι πραγματεύεται τον ηθικό κώδικα τιμής που αφορά τη συμπεριφορά των γυναικών και μπορεί μιν να έχει εκκλίψει από τα αστικά κέντρα αλλά συνεχίζει να έρπει σ' ένα μέρος της επαρχίας. Πριν από το τέλος, η αξεχάστη Αλίκη Γεωργούλη έχει ένα μονόλογο από ένα θεατρικό του Ντάριο Φο για το βιασμό. Πάνε τόσα χρόνια από τότε που γράφτηκε αυτό το κομμάτι και όμως οι αντιδράσεις που θύματος απέναντι στις αρχές που καλούνται να το υπερασπίσουν, εξακολουθούν να είναι οι ίδιες. Μία επώνυμη δικηγόρος του Πειραιά είπε στη δημιουργό (όταν έπαιρνε συνεν-

τεύξεις), ότι για οι βιαστές μιας εργάτριας δεν διώχθηκαν γιατί ήταν επώνυμοι. Φαίνεται λοιπόν, πως το πρόβλημα της δικαιοσύνης είναι καθαρά ταξικό όπως και με τη διπλή του έννοια ρατσιστικό.

Εύα Στεφανή

Γεννήθηκε στις ΗΠΑ το 1964. Αφού τελείωσε τις σπουδές της στις Πολιτικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, σπούδασε κινηματογράφο στην Ecole Varan, Ateliers de Réalisation Documentaire στο Παρίσι, στο New York University (MA in Cinema Studies) και στο National Film and Television School στην Βρετανία, όπου ειδικεύτηκε στη σκηνοθεσία ντοκιμαντέρ. Το 1997 τελείωσε τη διδακτορική της διατριβή στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Έχει σκηνοθετήσει πάνω από 15 ντοκιμαντέρ για τον κινηματογράφο και στην τηλεόραση. Είναι λέκτορας στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το κουτί (2004)

Μία γυναίκα συναντά κάθε βράδυ έναν άνδρα στην οθόνη της τηλεόρασης.

Λένα Βουδούρη

Σπούδασε σκηνοθεσία στη σχολή ΣΤΑΥΡΑΚΟΥ, Αγγλική Φιλολογία στο DEREK COLLEGE, και σκηνοθεσία στο NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL στην Αγγλία με υποτροφία του British Council. Έχει σκηνοθετήσει 2 ταινίες μικρού μήκους, 3 μεγάλες, 4 αυτοτελή επεισόδια σε τηλεοπτικές σειρές, 40 ντοκιμαντάρ για την τηλεόραση ενώ έχει κάνει και την παραγωγή σε 3 τηλεοπτικές σειρές. Ταινίες της έχουν βραβευθεί στο φεστιβάλ Ursala και Θεσσαλονίκης.

Ηρώ η Λαογέννητη (1982)

Η ταινία αναφέρεται στην Ηρώ τη Λαογέννητη που απελευθέρωσε συναγωνιστές της στο πόλεμο, στον Ψαθόπυργο, από κλούβα των Γερμανών. Η αφήγηση αυτών των αγωνιστών αρχίζει σ' ένα τραίνο για τον Ψαθόπυργο, όπου έγινε η απελευθέρωση και συνεχίζεται στη διαδρομή για το Αίγιο, όπου βρίσκεται η Ηρώ στο δημοτικό Γηροκομείο, δίνοντας στον / στην θεατή την ευκαιρία να γνωρίσει από κοντά από τι μέταλλο είναι φτιαγμένοι οι ήρωες και οι άγιοι.

Άννα Κεσίσογλου

Κάνει ντοκιμαντέρ από το 1980 ως σκηνοθέτης και ορισμένες φορές και ως παραγωγός κυρίως για την κρατική τηλεόραση.

Καλή τύχη Μαρία (1982)

Το ντοκιμαντέρ «Καλή τύχη Μαρία» γυρίστηκε σε μια μέρα, για τα «Γυναίκα Πορτρέτα» της Μαίρης Παπαλιού. Ο τίτλος αποδίδεται στην Μαρία, το κορίτσι της οικογένειας που έφυγε και δεν το γνωρίζουμε στο ντοκιμαντέρ και της εύχεται μια καλύτερη τύχη από αυτήν της μητέρας της.

Κλεώνη Φλέσσα

Σπούδασε αρχιτεκτονική και σκηνοθεσία. Δημιούργησε πάνω από 30 ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ και μία μεγάλου μήκους (Πάμε για ένα ούζο;) που υπήρξε επίσημη συμμετοχή της Ελλάδας στα διεθνή Φεστιβάλ Γαλλίας, Ιταλίας, Τσεχίας, Ινδίας, Καναδά. Ταινίες της έχουν βραβευθεί στα Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, Δράμας, Σαλέρνο και Ροβερέτο Ιταλίας, Σαναντέρ Ισπανίας.

Οι πρώτες δασκάλες (1991)

Φιλοθέη Μπενιζέλου, Ευανθία Καίρη, Ιωάννα Στεφανόπουλη. Η πρώτη είναι η Αγία Φιλοθέη, αλλά πριν την πουν αγία την έλεγαν «κυρά δασκάλα» και δεν είχαν περάσει ούτε 100 χρόνια από την άλωση της Βασιλεύουσας. Η δεύτερη η Ευανθία Καίρη, είναι κι αυτή δασκάλα στους χρόνους της επανάστασης. Νεότερη η τρίτη, η Ιωάννα Στεφανόπουλη, είναι η πρώτη γυναίκα που εγγράφεται στο Πανεπιστήμιο. Τρεις γυναίκες που κρατούν, σαν άλλο μίτο της Αριάδνης, το νήμα που οδήγησε από το σκοτάδι της σκλαβιάς στο φως της γυναικείας εκπαίδευσης. Μοιάζει με παραμύθι ακούγεται σαν θρύλος..... Όμως δεν είναι παρά μια άγνωστη πτυχή της ιστορίας μας.

Γκαίια Αγγελή

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Οικονομικές και Πολιτικές Επιστήμες στο Α.Π.Θ και σκηνοθεσία Κινηματογράφου στην Ανωτέρα Σχολή Κινηματογράφου Αθηνών. Σκηνοθέτησε πάνω από 10 ταινίες μικρού μήκους και 1 μεγάλο μήκους για τον κινηματογράφο και 30 ταινίες για την τηλεόραση με πολιτιστικά και κοινωνικά θέματα που αφορούν τις γυναίκες (πρόικα, διαζύγιο, εργασία, ισότητα, βία κ.λ.π.). Στις περισσότερες ταινίες της έκανε τα ντεκόρ και τα κοστούμια. Αυτοδίδακτη ζωγράφος, πραγματοποίησε έκθεση ζωγραφικής στην ARTOWER AGORA στις 17.6.2006

Μαρία Πολυδούρη 1902-1930 (1991)

Ίσως η πιο ενδιαφέρουσα περίπτωση ποιήτριας στην Νεότερη Ελλάδα, τουλάχιστον μέχρι τον πόλεμο, που έγινε αντικείμενο αμφιλεγόμενων εκτιμήσεων για την ζωή της, γεγονός που παραμέρισε το ίδιο το έργο της. Η Πολυδούρη έζησε μια σύντομη ζωή, δονούμενη από συγκινήσεις φιλτραρισμένες από την γυναικεία ψυχοσύνθεση και την ποιητική της ματιά. Η χαρακτηριστική ατμόσφαιρα του έργου της, τα τελευταία τραγμένα χρόνια της ζωής της (όπου κυριαρχεί η εκλεκτικά συγγενικά φυσιογνωμία του Κώστα Καρυωτάκη), και το σύμβολο που υπήρξε όχι μόνο για την γενιά της μα και για την λογοτεχνία ολόκληρη αποδίδονται με την μέγιστη δυνατή υπαινικτικότητα.

Δέσποινα Καρβέλα

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Αγγλική φιλολογία στο Deree και κινηματογράφο στο California College of Arts στην Αμερική. Έχει σκηνοθετήσει τις τηλεταινίες μυθολογίας «Οδός Πανεπιστημίου δεν υπάρχει» και «Δεσπονίς Καραβά» με σενάρια δικά της, ταινίες μικρού μήκους μυθολογίας και πολλά ωριαία και ημίωρα ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση καθώς και για το Φεστιβάλ Αθηνών, τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς κλπ. Ταινίες της έχουν βραβευτεί στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και Δράμας και έχουν παιχτεί σε Ξένα Φεστιβάλ.

Λαμπρινή (1982)

Η ταινία «Λαμπρινή» έγινε το '82 στα πλαίσια της εκπομπής «Γυναίκα Πορτρέτα» και είναι μια μέρα απ' τη ζωή μιας περήφανης γυναίκας που ζει με τον μικρό γιό της.

Πόπη Αλκουλή

Γεννήθηκε και ζει στο κέντρο της Αθήνας (Πλάκα). Έχει σπουδάσει θέατρο και κινηματογράφο στην Ελλάδα και στη Γαλλία και έχει εργαστεί ως ηθοποιός αλλά και ως σεναριογράφος, σκηνοθέτρια, μοντέλ και διευθύντρια παραγωγής κυρίως σε ντοκιμαντέρ.

Οι γυναίκες σήμερα (1977)

Στο ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους *Οι γυναίκες σήμερα* (1977) εξετάζει τις σχέσεις των δύο φύλων με έμφαση στη μειονεκτική θέση της γυναίκας.

10 χρόνια μετά (1995)

Στο ντοκιμαντέρ μικρού μήκους *10 χρόνια μετά* (1995) εξετάζει την κατάσταση στις σχέσεις των δύο φύλων μερικά χρόνια μετά την αναθεώρηση του συντάγματος.

Μαρία Χατζημεκάλη -Παπαλιού

Γεννήθηκε στην Αθήνα και ασχολείται με τον κινηματογράφο ως παραγωγός και σκηνοθέτρια. Έχει σκηνοθετήσει πολλά ντοκιμαντέρ και τηλεοπτικές σειρές, τα οποία έχουν αποσπάσει βραβεία στην Ελλάδα (Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών κ.ά.) και στο εξωτερικό (FIPRESCI, Βραβείο Henry Ford κ.ά.). Έχουν επίσης προβληθεί σε μουσεία και διεθνή τηλεοπτικά κανάλια, και βρίσκονται σε περισσότερες από 500 βιβλιοθήκες πανεπιστημίων στην Αμερική και στην Ευρώπη.

Ναταλία Μελά (1985)

Η Ναταλία Μελά γεννήθηκε το 1923 στη Αθήνα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα απ' όπου αποφοίτησε με το Α' Βραβείο Κορμού το 1948. Ήταν ιδρυτικό μέλος της καλλιτεχνικής ομάδας «Αρμός» και συμμετείχε σε εκθέσεις στην Αθήνα, στη Βιέννη, στη Νέα Υόρκη, στο Παρίσι (Salon de la Jeune Sculpture). Έλαβε μέρος ως αντιπρόσωπος της Ελλάδας στη Biennale του Σάο Πάολο στη Βραζιλία. Συνεργάστηκε σε πολλές περιπτώσεις με τον αρχιτέκτονα Πικιώνη (Μνημείο Πεσότων στο Λεόντιο της Νεμέας, μνημείο Μητροπολίτου Χρυσοάνθου) κ.ά. Δημιούργησε τους ανδριάντες του Παύλου Μελά στην Κηφισιά και στη Θεσσαλονίκη καθώς και της Μπομπούλινας στις Σπέτσες.

Βασιλική Ηλιοπούλου

Γεννήθηκε το 1948. Σπούδασε κινηματογράφο. Έχει σκηνοθετήσει δύο ταινίες μεγάλου μήκους, «Το Πέρασμα» (1990) και «Με μια κραυγή» (1995), καθώς και μικρού μήκους ταινίες και ντοκιμαντάρ.

Επιμελήθηκε ραδιοφωνικές εκπομπές. Έχει γράψει τη νουβέλα «Η Λιούμπα και άλλα αρώματα» (2000 Εστία) και την συλλογή διηγημάτων «Η καρδιά του λαού» (2005 Πόλις).

Εποχή κυνηγιού (1983)

Η ταινία γυρίστηκε πριν από είκοσι τρία χρόνια, στα πλαίσια της τηλεοπτικής σειράς «Γυναίκα Πορτρέτα». Πρόκειται για το πορτραίτο της φίλης της δημιουργού Ντίνας, που η σκηνοθέτρια γνωρίζει πολύ καλά, αγαπά, και εκτιμά βαθιά. Η Ντίνα διαθέτει δύναμη ζωής, αφοπλιστική ειλικρίνεια, τόλμη. Η δημιουργός θεωρεί ότι ακόμη κι αν δεν διασώζεται, ύστερα από τόσα χρόνια, κάτι από το «καλλιτεχνικό μέρος» της ταινίας, ανθρώπινα χαρακτηριστικά σαν αυτά της Ντίνας παραμένουν πολιτμα και σήμερα – ίδιως σήμερα.

πάμε σινεμά;

ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡΙΣΤΡΙΕΣ

ΤΡΙΤΗ 8 ΜΑΪΟΥ 2007, 17.00 - 20.30

ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΜΑΪΟΥ 2007, 16.00 - 20.30

Κινηματογράφος

ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ PRINCE

Λ. Συγγρού 106

Νέα Ημερομηνία
Νέος Χώρος

Σπουδές
Φύλου
και Ισότητας
στις Πολιτικές και
Κοινωνικές Επιστήμες

Τρίτη 8 Μαΐου 2007

Δασκάλες της Κλεώνης Φλέσσα

Οι γυναίκες σήμερα

10 χρόνια μετά

της Πόπης Αθκουλή

Γυναίκα και τιμή της Αθίνας Δημητρίου

Το κουτί της Εύας Στεφανή

Τετάρτη 9 Μαΐου 2007

Μαρία Πολυδούρη της Γκαίης Αγγελή

Ναταλία Μελά της Μαίρης Παπαθιού

Ηρώ η Ηλιογέννητη της Λένας Βουδούρη

Καλή τύχη Μαρία της Άννας Κεσίσογλου

Λαμπρινή της Δέσποινας Καρβέλα

Εποχή Κυνηγιού της Βασιλικής Ηλιοπούλου

Στρογγυλό τραπέζι με θέμα

**Η εικόνα των γυναικών σήμερα:
αναπαραγωγή ή ανατροπή στερεοτύπων;**